

Dumitru GOLDBACH

---

**POTENȚIALUL AGRICULTURII BIOLOGICE DIN ROMÂNIA  
DIN PERSPECTIVA PARADIGMEI S.C.P.  
ÎN CONDIȚIILE DEZVOLTĂRII DURABILE**

**Dumitru Goldbach**

**POTENȚIALUL AGRICULTURII BIOLOGICE  
DIN ROMÂNIA DIN PERSPECTIVA PARADIGMEI S.C.P.  
ÎN CONDIȚIILE DEZVOLTĂRII DURABILE**



Copyright © 2014, **Editura Pro Universitaria**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

**Editurii Pro Universitaria**

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al  
**Editurii Pro Universitaria**

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**GOLDBACH, DUMITRU**

**Potențialul agriculturii biologice din România din perspectiva  
paradigmei S.C.P. în condițiile dezvoltării durabile / Dumitru Goldbach. -**

București : Pro Universitaria, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-26-0068-6

63

**Referenți științifici**

1. Prof. univ. dr. Stegăroiu Ion, Decanul Facultății de Științe Economice din cadrul Universității Valahia din Târgoviște.
2. Prof. univ. dr. Popa Ionuț, Decanul Facultății de Management din cadrul Academiei de Studii Economice din București.
3. Prof. univ. dr. Nistor Răzvan, Decanul Facultății de Științe Economice și Gestiunea Afacerilor din cadrul Universității Babeș Bolyai din Cluj-Napoca.

## CUVÂNT ÎNAINTE

*Lucrarea prezentă abordează o problemă deosebit de actuală a managementului organizațional dintr-o perspectivă a dezvoltării durabile: dezvoltarea producției de produse biologice. În acest sens demersul autorului este un pionierat prin faptul că se abordează pentru prima dată în România, paradigma SCP dintr-o perspectivă de dezvoltare durabilă. Demersul este unul de apreciat. Eforturile autorului au fost orientate în direcția validării acestei paradigme. În acest scop s-a preferat o abordare pluridisciplinară, la confluența economiei industriale, economiei agricole, economiei mediului, managementului strategic și nu, în ultimul rând, a marketingului.*

*Oportunitatea acestei lucrări este determinată de criza ecologică în care se află omenirea astăzi și de starea actuală a sectorului agro-alimentar din România. Agricultură joacă un rol important în economia mondială. Acest rol este amplificat sub efectul sinergetic al mai multor tendințe, printre care sunt de reținut: deschiderea piețelor și lărgirea frontierelor, consolidarea forței marii distribuții cu dominantă alimentară, noile preferințe ale consumatorilor în termeni de prețși de calitate, revoluțiile tehnice la nivelul producției, transportului și activităților logistice.*

*Performanța sectorului agroalimentar și comportamentele firmelor pot să fie explicate prin **trei concepte: structura pieței, conduita pieței și conceptul de performanță**. Aceste trei concepte sunt componentele de bază ale paradigmei SCP.*

***Structura pieței**, în cazul sectorului agroalimentar se caracterizează prin diversitatea de canale de distribuție (inclusiv filiere) și de produse. Această diversitate a sectorului agroalimentar este fără egal (unică, am putea spune). Ea relevă deopotrivă relațiile cu agricultura, cu distribuția și consumul. Dar diversitatea este generată și de diversitatea comportamentelor, concurenței și a structurilor de piață.*

*Conduita pieței înglobează comportamentele actorilor și intervențiile în sector prin diverse reglementări (legate de standarde, norme etc.). Acest concept va trebui să fie apreciat pornind de la evoluția sectorului care traduce evoluția modurilor de gestiune și de organizare, preferințele și tendințele de consum.*

*În ceea ce privește **performanța**, ea trebuie analizată plecând de la capacitatea de inovare, de cercetare-dezvoltare în sectorul agroalimentar, precum și de la diversele reglementări (certificări și normalizări) care susțin noțiunea de calitate. De asemenea, noi forme de management trebuie să fie integrate pentru a ameliora calitatea și a reduce costurile. Noul management și noile tehnologii ale informației sunt principalele schimbări organizaționale în sectorul agroalimentar care, totodată, se constituie în premise ale creșterii performanței acestui sector.*

*Această lucrare reprezintă un demers științific lăudabil pentru care autorul trebuie felicitat și-i dorim să nu se oprească aici.*

*Prof. univ. dr. STEGĂROIU ION*

**LISTA ABREVIERILOR**

AB	Agricultura biologică
ANCE	Athens Network of Collaborating Experts
ANPC	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
BPA	Bune Practici Agricole
CE	Comisia Europeană
DSV	Direcția Sanitar Veterinară
FAO	Food and Agriculture Organisation (Agenția ONU pentru Agricultură și Alimentație)
ICCO	Organization inter-églises de Coopération au Développement (Organizația inter-bisericească pentru Cooperare și Dezvoltare)
IFOAM	International Federation of Organic Agriculture Movements (Federația Internațională a Mișcărilor din Agricultura Biologică)
OGM	Organisme Génétiquement Modifié (Organisme Modificate Genetic)
ORGAP	Organic Action Plans
PAC	Politique Agricole Commune (Politica Agricolă Comună)
PIB	Produsul Intern Brut
PNUE	Programme des Nations Unies pour l'Environnement (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu)
SAU	Suprafață agricolă utilă
SCP	Structura, comportament, performanțe
SEDD	Strategia Europeană Dezvoltare Durabilă
UE	Uniunea Europeană
WCEF	World Commission on Environment and Food

## INTRODUCERE

Agricultura românească se află în impas, acest lucru fiind recunoscut de specialiști cât și de cei care își desfășoară activitatea în acest sector, care ar trebui să fie strategic, al economiei naționale. În aceste condiții agricultura ecologică reprezintă o alternativă viabilă la agricultura convențională, agricultură care se află cu mulți ani în urma celor din țările dezvoltate ale Uniunii Europene (Franța, Germania, Italia, Spania etc.).

Agricultura ecologică (biologică, organică) poate oferi acel avantaj competitiv cu ajutorul căruia agricultura românească să se alinieze la celelalte țări europene, amintite mai sus. Țările dezvoltate au un know-how mai bun și o dezvoltare tehnologică net superioare țării noastre însă, atât datorită lipsei de tehnologie cât și a potențialului natural, România dispune de resurse deosebite privind agricultura ecologică. Acest tip de agricultură este pe cât de înapoiat pe atât de nou, modern și unanim apreciat atât de comunitatea oamenilor de știință cât și de acea parte a consumatorilor care sunt informați care nu sunt dezinteresați de calitatea alimentelor pe care le consumă.

Problematika agriculturii biologice nu poate fi tratată decât în contextul conceptului de dezvoltare durabilă. Acest tip de producție, ecologică, este unul durabil cu impact pozitiv asupra mediului ambiant. Așadar dezvoltarea durabilă și agricultura ecologică nu pot fi tratate disociat fără a observa legăturile strânse dintre cele două concepte. Așa cum agricultura ecologică nu dăunează mediului așa și produsele bio nu dăunează sănătății consumatorului ci dimpotrivă consumul acestora are un caracter benefic asupra sănătății individului.

Fundamentul teoretic al prezentei lucrări este reprezentat de primele capitole, unde se tratează paradigma SCP, grupurile strategice, alianțele strategice și interacțiunea dintre producător și distribuitor.

Lucrarea are un număr de șapte capitole iar în primul capitol, "*Paradigma SCP: concept și importanță epistemologică*" se tratează paradigma SCP.

Capitolul al doilea, "*Grupurile strategice*" subliniază dimensiunile strategice ale concurenței, prezintă construcția hărții grupurilor strategice și utilizarea acestora.

În capitolul trei, "*O nouă optică de a privi interacțiunea dintre producător și distribuitor*", se prezintă canalul de distribuție într-o abordare sistemică pe baza paradigmei SCP.

Capitolul IV, "*Alianțele strategice – forme de cooperare eficiente între membrii canalului de distribuție*", arată modul în care alianțele strategice favorizează cooperarea între membrii canalului de distribuție.

Al cincilea capitol, "*Politicile europene în domeniul dezvoltării durabile*", tratează conceptele de dezvoltare durabilă și agricultură ecologică și spre final focalizează politicile europene în domeniu.

Capitolul VI, "*Agricultura României: o evaluare din perspectiva potențialului său de susținere a creșterii producției agricole biologice*", prezintă stadiul actual al agriculturii românești, cu ajutorul unei serii de indicatori, și potențialul bio pe care aceasta îl are. Totodată se realizează o paralelă între agricultura biologică din țara noastră cu cea din alte țări europene. În finalul capitolului se realizează o analiză SWOT a sectorului agroalimentar din România și o analiză comparativă cu privire la percepția produselor biologice în Franța.

Ultimul capitol, "*Reproiectarea pieței românești de produse agroalimentare biologice în contextele economice și sociale contemporane*" face o radiografie a sectorului agroalimentar, funcționarea sistemului agroalimentar, PAC și câteva coordonate ale strategiei de dezvoltare a produselor agroalimentare biologice în România. Capitolul se încheie cu prezentarea nui Ghid de bune practici pentru dezvoltarea producției agroalimentare biologice.





# CAPITOLUL 1

## PARADIGMA SCP: CONCEPT ȘI IMPORTANȚĂ EPISTEMOLOGICĂ

D.H.Wallace (1937) și E.S.Mason (1939) au fost primii specialiști care au depus eforturi considerabile și care, în final, au reușit să propună *metoda globală de analiză a realităților economice industriale* (Y.Morvan, 1991, p.6). Metoda economiei industriale comportă doua abordări, respectiv una, globală și cealaltă, sistemică. Paradigma SCP face parte, alături de teoria jocurilor și teoria piețelor disputabile, din abordarea globală a economiei industriale. Paradigma SCP, ca parte integrantă în teoria microeconomică tradițională a fost concepută de către E. Mason. Cum premisele privind structura pieței (S) și comportamentul al firmelor (C) pe piață fuseseră puse, Eduard Mason a sugerat și anumite performanțe induse de acestea (P), fără să considere că legătura dintre acestea este una automată. Abordarea conceptuală a lui **E.S.Mason se concentrează în jurul a patru teme-cheie** (Y.Morvan, 1991, p.6):

- Conceptele micro-economiei sunt prea abstracte, dificil de apreciat, uneori chiar fiind considerate inutile. Mai precis, concurența pură și perfectă este reprezentată ca un model static, iar o asemenea reprezentare se dovedește insuficientă datorită faptului că politicile de prețși de producție sunt totdeauna într-o relație dinamică cu ansamblul sistemului productiv.

- Din punct de vedere metodologic, teoria și empirismul trebuie să se întrepătrundă, teoria putînd fi un instrument util pentru identificarea variabilelor determinante, iar analiza empirică este indispensabilă pentru a verifica relațiile dintre aceste variabile. În orice caz, nu trebuie adoptată o abordare prea normativă, precum a concurenței pure și perfecte, ci dimpotrivă trebuie realizat un demers „inductiv”.